

V SEVŘENÍ HOR

Sofistikovaný návrat
k jednoduchosti, podstatě
a pradávnosti člověka vtě
nejryzejší podobě. Udělejte si
v kalendáři místo na nový
každoroční rituál. Návštěvu
penzionu Mezi lukami.

FOTO ROMANA BENNET

PŘIPRAVILA EVA SLŮNEČKOVÁ

Necelý kilometr od prvního a mezinárodně oceňovaného penzionu manželů Daniely a Petra Hradilových, Mezi plůtky, se nachází nový přírůstek do butikové rodiny privátního ubytování – roubenka Mezi lukami. Oproti svému sourozenci je tato chalupa na původním kamenném základu určena pouze pro jednu skupinu a funguje zcela nezávisle. Mezi lukami je ideálním místem pro odpočinek a trávení drahocenných chvil s nejbližšími přáteli v minimalistickém a esteticky vytříbeném prostředí. Skládá se z přízemí s kuchyní a jídelnou napojenou na okolní terasy, obývacího pokoje, dvojice ložnic, koupelny a prvního patra s odpočinkovými zónami v kajutách. Světlý modřín v oknech dovnitř přitahuje světlo a interiér z jedlového dřeva příjemně prozařuje. Střecha z ručně štipaných modřinových šindelů je o jeden a půl otáčky vyšší než v originální roubené chalupě, což umožňuje obyčejnou půdu na sušení sena přetvořit v pohodlný obytný prostor a potřebnou vzdušnost mu dodat pohledem do otevřeného krovu. Kajuty jsou vybavené žíněnkami, stojací lampou Radon od Hanse Sandgrena Jakobsena pro Lightyears, stolem In Between od &Tradition a smaltovanými radiátory od české značky xxxx.

N

edokážu od něj odtrhnout oči. Se vši majestátností se tyčí nad lesy obklopujícími Čeladnou, klidně tu odpočívá a trpělivě čeká, než jeho listnaté stromy po zimě opět nabrou na síle. I když Skalka zdaleka není nejvyšším vrcholem Moravskoslezských Beskyd a jejich 964 metrů nad mořem s klidem

překoná sousední Lysá hora, výše je položený i kopec Smrk nebo vedlejší Kněhyně, z mého úhlu pohledu je nepřekonatelná. Stojím v bývalém průjezdu roubenky z 19. století na kraji Čeladné a mohutným proskleným oknem hledím na horu a do přilehlého údolí, na které se mi mezi tenkými kmínky jabloní otevírá výhled přímo z jídelny nově zrekonstruovaného stavení.

Podobně jako za nedalekým penzionem Mezi Plůtky i za touto renovací stojí manželé Hradilovi. „Trvalo tři roky, než si mě tohle místo našlo,“ začíná vyprávění Daniela Hradilová, která na jižní cíp obce chodila na procházky. Při jednom z výšlapů ji zaujala zanedbaná chalupa s překrásným výhledem do okolních luk. Stavba byla několikrát přestavěná s nedostatkem vkusu i peněz, takže mezi ztrouchnivělými trámy trčela plastová okna a střecha byla namísto z klasických šindelů plechová. „Rozhodli jsme se zmařený potenciál roubenky zachránit, k čemuž bylo potřeba ji kompletně rozebrat na nejmenší dílky a znovu postavit nanovo,“ říká Daniela a spolu se mnou zasněně pozoruje větrem ohýbané hvozdy.

O vedení hrubé stavby se i tentokrát postaral Danielin manžel Petr Hradil, zatímco ona nastoupila ve chvíli, kdy přišel na řadu interiér. Po několika společných projektech už se už role obou partnerů značně prolínají a vizi nového místa řeší od samého počátku dohromady.

Daniela má však jednu zásadu – architekturu a interiérový design dělá vždy takzvaně jedna ku jedné. Změny provádí až na místě a zpravidla zaběhu. Postup zní možná zbytečně komplikovaně, umožňuje ale pružně reagovat na vývoj projektu a dotáhnout ho do nejmenších detailů. „Je to proces pokorného hledání, pauz, odpočinku a nápadů, které přijdou až s odstupem. Na stavbu se nemá tlačit, sama si řekne, co potřebuje. Mým úkolem je dům především pochopit,“ doplňuje. Každý její projekt se odvíjí od naslouchání konkrétnímu místu, jeho přednostem a limitům. V případě dřevěné roubenky se neplánování vyplatilo několikanásobně – až po odkrytí starých vrstev při stavbě totiž objevila původní dispozici prostor v celé její kráse. „Po odstranění nánosů z minulého století bylo jasné, že dům sestával z obytné části, průjezdu a chléva. Rozdělení jsem chtěla nějakým způsobem zachovat a zároveň ho posunout do současnosti. Dřívější venkovní chodbu jsem proto proměnila na prostor ‚mezi‘, který se zároveň stane trochu paradoxní dominantou celého domu, symbolem pokračování a propojení časů,“ přibližuje plná entuziasmu. Z průjezdu se jí podařilo vytvořit skutečnou

ARCHITEKTURA MUSÍ VYVOLÁVAT EMOCE, KTERÉ VÁS Z NÍ NENECHAJÍ JEN TAK ODEJÍT

od naslouchání konkrétnímu místu, jeho přednostem a limitům. V případě dřevěné roubenky se neplánování vyplatilo několikanásobně – až po odkrytí starých vrstev při stavbě totiž objevila původní dispozici prostor v celé její kráse. „Po odstranění nánosů z minulého století bylo jasné, že dům sestával z obytné části, průjezdu a chléva. Rozdělení jsem chtěla nějakým způsobem zachovat a zároveň ho posunout do současnosti. Dřívější venkovní chodbu jsem proto proměnila na prostor ‚mezi‘, který se zároveň stane trochu paradoxní dominantou celého domu, symbolem pokračování a propojení časů,“ přibližuje plná entuziasmu. Z průjezdu se jí podařilo vytvořit skutečnou

křížovatku linií, horizontálních i vertikálních. Dnešní jídelna s velkolepým lustrem Moon od Davida Groppiho spojuje kuchyni v bývalém chlévě s jizbou, skrze otevřený krov také přizemí s patrem a nakonec i interiér s exteriérem: namísto vrat jsou plochy velkoryse prosklené.

Upřímné materiály kamene, kovu, skla či kůže používají Hradilovi záměrně, jelikož mají úzký vztah k lokalitě. Ze stejného důvodu do projektu zapojili místní řemeslníky a maximum tradičních postupů. V návrhu vycházeli z archetypu valašských domů, kterému odpovídá stavění s pomocí dubových kolíků bez použití hřebů, ručně tesané okapy nebo ovčí rouno namísto izolace. Krekonstrukci si přizvali odborníky se zkušenostmi z oprav nedalekého památkově chráněného Libušína, kteří řadu měsíců ručně opravovali jedlové trámy z lesů poblíž Valašské Bystřice. Směrem do průjezdu je otesávali a uvnitř drásali, aby byl i v aktuální dispozici znatelný smysl dřívějšího půdorysu. Zjedli je postavený také otevřený krov a celé první patro, které se nachází nad dvojicí ložnic, koupelnou a kuchyní. Slouží především k odpočinku, a když bude třeba, obtoji

i jako extra místo k přespání. Relaxovat tu můžete s knihou v ruce na židněnce nebo v jednom z ikonických křesel, a to hned ve dvou prostorech, jež spojuje lávka z masivních trámů. Kromě ložnic a koupelny jsou všechny místnosti navzájem plynule propojené, a tak, i když odpočíváte v intimnějším patře, stále nejste od okolí zcela izolováni. Po setmění dovnitř proniká zurčení nedalekého potůčku, který se dál divoce rozbíhá po lese, šumění korun stromů zpovzdálí a úlohu majestátního výhledu přebírá zářící měsíc uvnitř, který se multiplikuje ve skleněných plochách. Některé věci se ale nedají popsat, je třeba je spatřit, ucítit, dotknout se jich. Jako struktury kamene, vůni jedlového dřeva nebo hebkost kožešin. Tuhle atmosféru je nutné zažít.

První návštěvníky přivítá roubenka Mezi lukami v květnu. Sledujte instagram @mezilukami a pomalu si chystejte kufry... Nebo krosny?

MEZI LUKAMI PRO MĚ BYLA VELKÁ ŠKOLA OTOM, CO VŠECHNO DŘEVO DOKÁŽE

I když Daniela Hradilová architekturu nebo design nikdy nestudovala, dokázala si vše potřebné vzít z knih, cest, galerií či umění. Ráda proměňuje staré budovy a pomáhá jim najít nové účely. Sama sebe vnímá jako průvodce, který domu najde správnou formu, atmosféru a emoce. Vytváří upřímné prostory, které komunikují s každým bez rozdílu: ať už se jedná o dělníky nebo milionáře.

Vložnicích Daniela namísto podlah použila 150 let staré řeznické stoly. Historie se na nich krásně podepsala a zářezy v nich vytvořily kompozice, které mohou konkurovat plnohodnotným abstraktním dílům. Postele jsou vyrobené na míru v minimalistickém designu tak, že namísto čela mají polštáře. Matrace D.P.V. pochází od prověřeného výrobce České matrace z lenešic a léně povlečení od xxxx. Kromě nich je v pokoji už jen věšák, lavička, lampička a nemyšluha.

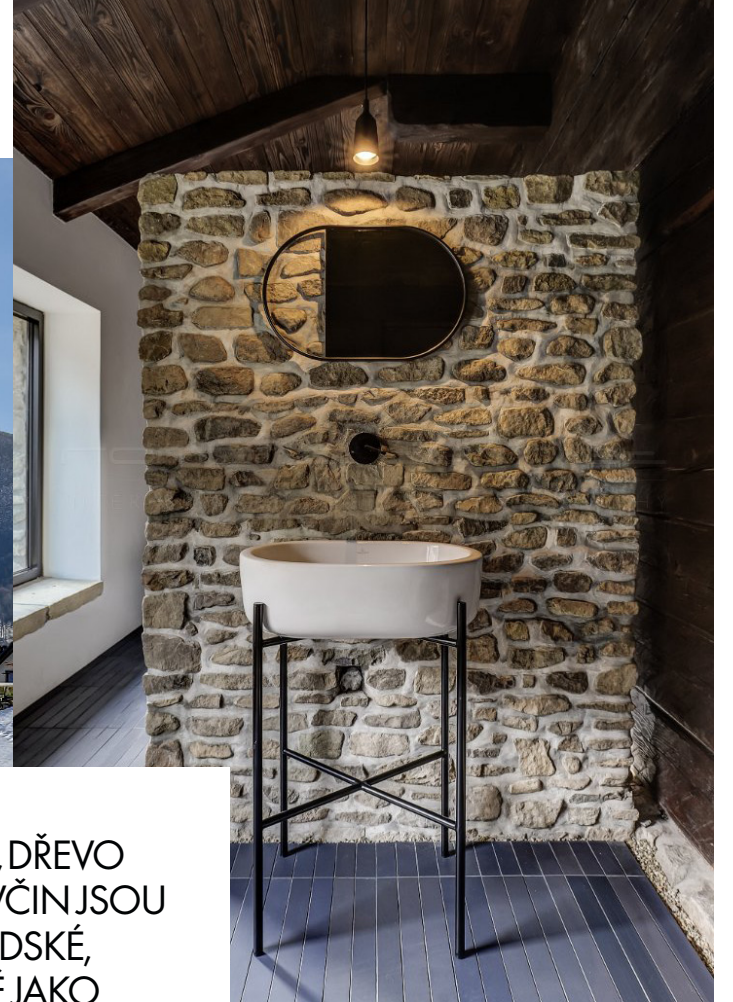
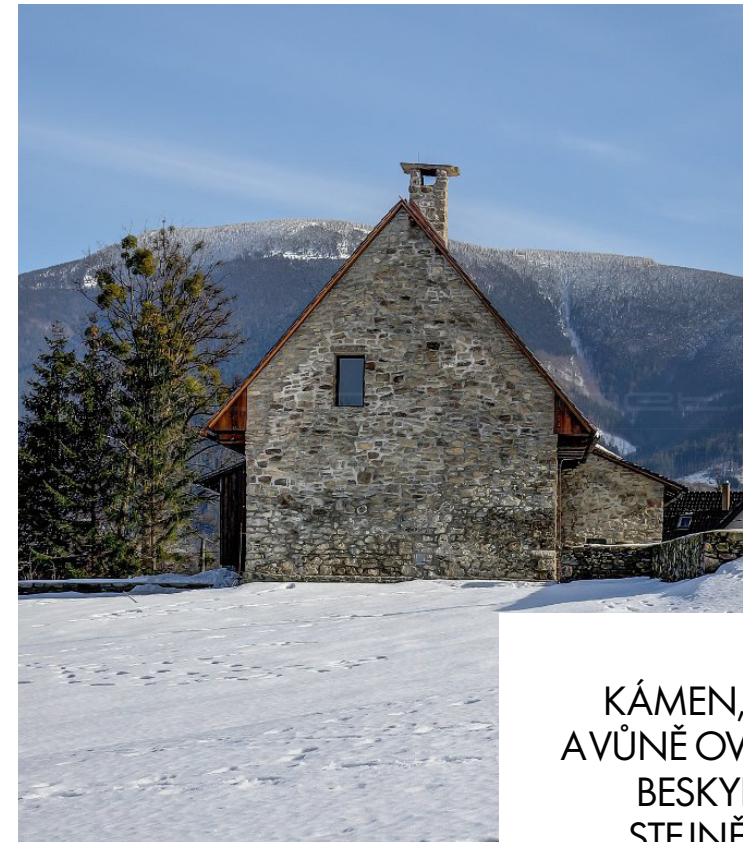
Tři a půl dlouhou starožitnou moučnici doplňuje šedivá pohovka xxxxx, vyšší stolek z kolekce In Between od &Tradition a nižší od Todus. Ovčí kůže pochází z lokální farmy Maso z lůky v Rudimově, kudnaté nízké kožešiny jsou z Dánska: oba typy prostor opticky zateplí a tmavý interiér rosvítí tak, že není třeba používat další dekorace. Zdi napodobují tradiční dobovou úpravu vápnem a kliky na dveřích s magnetickými zámkami jsou původně okenní půl olivy Formani od Piet Boon. Majitelka se je rozhodla použít k jinému účelu, protože takto nebudou narušovat směr prken na zdech.

Dennímu prostoru pro poslech hudby, čtení knihy nebo sledování filmu s nádhernou akustikou se v místním nářečí přezdívá „hůra“. Kompozice krovů, krokví, trámů a trámků nabízí nekonečně mnoho pohledů, průhledů, zákoutí a zátíží i odstínů dřeva – na podlahy je použitý olej barvený šedozeleňými pigmenty, na zdech hnědošedými.

FOTO ROMANA BENNET PŘÍPRAVILA EVA SLUNEČKOVÁ

Lustr Moon od italského designéra Davida Groppiho sehrál v celém projektu zásadní roli. Od začátku bylo jasné, že je pro tento prostor jako dělaný. Jídelní stůl, lavice a stůlek v kuchyni jsou od přední české firmy Todus. Každý stůl má jinou tloušťku materiálu podle účelu: jídelní 4 a pracovní v sousední kuchyni 12 milimetrů. Oba jsou vyrobené novou technologií tažení keramiky, která se používá především na obklady a dlažbu, protože umožňuje realizaci velkých ploch beze spár. Křesílka jsou z kolekce In Between od &Tradition. Prosklení domu na obě strany vytváří nepřerušovaný tok pohybu a světla. Interiér zevnitř ven propojují také kamenné bloky na podlaze: vlété se počítá stejných využitím hned na třech místech – na výhled do údolí je připravená ranní snídaněová terasa, u kamenného štítu nasměrovaném klesu bude posezení ideální na oběd a na jih zase do výseku lesa zapadá slunce. V původním průjezdu a kuchyni jsou okna z tenkých hliníkových profilů a obytné části z modřinu, aby bylo původní rozdělení stále znatelné. Rozmístění oken i dveří je originální, dalo se snadno odečíst ze záseků ve dřevě.

FOTO ROMANA BENNET - PŘÍPRAVILA EVA SLUNEČKOVÁ

KÁMEN, DŘEVO A VŮNĚ OVČIN JSOU BESKYDSKÉ, STEJNĚ JAKO TOSKÁNSKÉ ČI KATALÁNSKÉ

Kamennou podsadu a dřevo na fasádě spojují ručně nahříváné pláty olova, mezi trámy je jako izolace vloženo ovčí rouno a až na epoxidové lepidlo na kachličky v koupelně není v celém domě použito nic, co by nebylo přírodního původu. Tradičně je zpracovaná také střecha z ručně štípaných šindelů. Ujali se jí odborníci ze společnosti Teslice z Valašské Bystřice, která si klade za cíl navázat na řemeslnou tradici dřevěných střech. Kolem roubenky jsou již vysazené staré typy jabloň a kpručeli brzy přibudou další dvě a malé valašská předzahrádka, která výhledy kolem domu domodeluje.

Koupelna se nachází na místě bývalé kůlny. Také proto pro ni Daniela zvolila neobvyklou kombinaci struktur – původní venkovní zeď naznačuje hrubě otesané dřevo, přidanou stěnu obohatil lokální kámen, na podlaze je položena mozaika Mews od studia Barber Osgerby pro Mutina a doplněná pískem sypanou drážkou. Za zdí sumyvadlem Villeroy Boch Architectura se skrývá sprchová vana Fonte Fontana od Ceramica Flaminia a hlavice Closer od Zucchetti.

Oheň v domě a studna v zahradě jsou zásadními prvky každého domu manželů Hradilových. Kámen na zdech pochází z okolí nebo přímo z domu: o místní hlině se říká, že je spříměsí kamene. Kuchyňský stůl je na míru vyrobený od Todus, krb je od xxx a kuchyňské skřínky jsou z nové kolekce dánské značky Reform. Rozložení dispozic kopíruje původní systém rozdělení na části určené k mytí, vaření, přípravě a uskladnění potravin.

